

– Eg hafi ein veikleika í, at eg kann verða ov bráður, og eg hafi eitt temperament. Og eg kann eisini skriva undir uppá, at eg kann verða fittur, hóast eg veit ikki, um hini í samgonguni halda, at eg altíð eri so fittur, tá ið eg skal hava okkurt ígjøgnum aftanfyri stongdar dyr, sigur Kaj Leo Holm Johannesen

MYND: EYDBII MYNDIR

– Týðningarmesta uppgávan er at vera savnandi og finna semjur. Ein politiskur leiðari skal hava evnini til at skapa semjur. Sjálvandi havi eg egnar meiningar, men eg má allatíðina arbeiða fyri semjum í samgonguni, og eg skal tryggja, at arbeiðslagið er gott. Eg skal eisini kunna standa inni fyri øllum, sum verður gjørt, hóast okkurt kundi verið gjørt øðrvísi. Og líkamikið, hvussu vit arbeiða og fara fram, so er tað trupult at gera tað besta fyri øll samstundis, sigur Kaj Leo.

– Eg gevi avkall upp á nógv ting politiskt og persónligt við at vera lögmaður. Men tá vit eru farin í eitt samstarv, so er tað eitt samstarv millum fleiri flokkar, sum allir skulu hava ávirkan á samstarvið. Tað ber ikki til at fara til eitt val, lova hvat tú vilt arbeiða fyri, og so fáa alt ígjøgnum aftaná. Tú fært ongantíð alt ígjøgnum, tí allir flokkur mugu lata fyri at fáa. Vit í Sambandsflokkinum fáa skotið í skógvarnar, at Fólkaflokkurin bestemmar alt, men tað er also Sambandsflokkurin, sum hevur strongt á fyri at taka 170 milliónir krónur í tilfeingisgjaldi og at hækka ríkisveitingina. Sjálvandi fært tú tíni fingrimerki á eitt samstarv í ein samgongu, men tað fáa hini eisini.

– Vit hava fingið nógvar góðar og týðandi semjur í lag, eisini um stór mál, men fiskivinnunýskipanin hevur gingið

ov seint. Hana mugu vit at seta størri ferð á. Og tað sær út til, at nýskipanin av eldraðkinum fer at koma ígjøgnum nú, og at eldraðið verður flutt út til kommunurnar at umsita.

Samstarv og minni hall

Tað kann ganga hart fyri seg í politikki – ikki minst í eini samgongu, sum skal semjast og raðfesta, og ongan møguleika hevur fyri at ganga øllum ynskjum á mæti. Fólk eru ósamd við avgerðum og raðfestingum, og stóðugt trýst er á samgongusamstarvinum.

– Politikarar siga ofta, at teir taka tað ikki so nær, um onkur finnist at teimum, men politikarar eru eisini menniskju, og summar viðmerkingar raka teg

– Størsti parturin av míni tíð og orku fer til at røkja samstarvið í samgonguni og at halda hallinum niðri. Vit royna allatíðina at halda aftur við útreiðsluvækstrinum, at tryggja neyðugar inntøkur, og eg eri fegin um, at tað gongur spakuliga rætta vegin. Eg eri ótrúliga glaður fyri, at vit ikki høgdu bremsurnar í, soleiðis sum fleiri mæltu til í 2008, tí eg hevði ikki viljað sæð tað samfelagið, sum vit høvdu fingið burtur úr tí. Høvdu vit bremsað so hart, sum summi mæltu til, so høvdu vit mist lessið av lastini, og tað hevði fingið

álvarsamar avleiðingar fyri samfelagið, heldur Kaj Leo.

– Uppgávan hjá mær er at fáa samgonguna at hanga saman og halda saman, eisini tá ið vit eru undir trýsti. Mær dámar væl at arbeiða við menniskjum og at samskifta við menniskju, og eg gangi millum fólkinu, sum eg skal leiða, og tað dámar mær væl. Men eg kann læra meira um at leiða, blíva betur til tað, tí sum leiðari ásannar tú eisini, at tú kanst gerast betur til nøkur ting, og tað arbeiði eg miðvíst við.

– Eg havi roynt leiðslu innan ítrótt

og vinnulív, men politisk leiðsla er nakað heilt fyri seg. Í politikki fært tú eitt lið fjórða hvørt ár, tú skalt arbeiða við. Á einum landsliði velur leiðarin tey allarbestu út og setur sjálvur liðið saman. Í mínum føri má eg altíð leggja upp fyri ynskjunum hjá teimum politisku flokkunum, sum eg samstarvi við.

– Treytirnar eru, at tann politiski spælarin, sum hevur spælt ein vánaligan dyst, er vælkominn til næsta dyst, og eisini til næsta dystir eftir tað, um hann spælir vánaligt einaferð afturat.

Eg kann ikki skifta spælarar út ella tosa um aðrar spælarar, sum høvdu verið góðir at fingið á liðið, og tí má eg leggja alla orku í at fáa tað besta burtur úr hesum liðnum, sum Føroya fólk velur fjórða hvørt ár.

Ov bráður

Kaj Leo Holm Johannesen verður stundum lagdur undir at verða ov skjótur og óumhugsin í vendingini og at vera ov fittur til at verða lögmaður.

– Eg hafi ein veikleika í, at eg kann verða ov bráður, og eg hafi eitt temperament. Og eg kann eisini skriva undir uppá, at eg kann verða fittur, hóast eg veit ikki, um hini í samgonguni halda, at eg altíð eri so fittur, tá ið eg skal hava okkurt ígjøgnum aftanfyri stongdar dyr.

– Eg kann ikki sita í hasum stólinum har yviri, bara verða fittur og smílast býtt og ikki taka konfrontatiónirnar, og eingin kemur í handan stolin við bara at vera fittur. Eg veit, at hesa vikuna skal eg hava eitt ótal av hørðum konfrontatiónum um figgjarlógina. Tað eru allatíðina spenningar og ósemjur, men tað taki eg eisini við, tí uppgerðirnar mugu takast, og tær taka vit innanhygis.

– Eg ynski at læra at samskifta enn betur sum leiðari við tey fólkinu, sum eg samstarvi við – bæði embætisfólk og politikarar. Tí tað vísir seg, at samskiftir tú ikki nóg nógv, so kunnu mál